

عنوان مقاله:

ارزیابی پتانسیل تابش خورشیدی در منطقه سیستان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی انرژی های تجدید پذیر و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مهدی کیخا - عضو هیئت علمی پژوهشکده تالاب بین المللی هامون، دانشگاه زابل،

محدثه میری - عضو هیئت علمی پژوهشکده تالاب بین المللی هامون، دانشگاه زابل،

خلاصه مقاله:

انرژی خورشیدی یکی از منابع تامین انرژی رایگان، پاک و عاری از اثرات مخرب زیست محیطی می باشد و کشور ایران در بین مدارهای 25 تا 40 درجه عرض شمالی قرار گرفته است و در منطقه ای واقع شده که به لحاظ دریافت انرژی خورشیدی در بین نقاط جهان در بالاترین رده ها قرار دارد. این تحقیق در منطقه سیستان با محدوده 30 درجه و 5 دقیقه تا 31 درجه و 28 دقیقه عرض شمالی در جنوب شرقی ایران، جهت تعیین پتانسیل تابش خورشیدی با استفاده از معادله تجربی آنگستروم و اطلاعات ایستگاه سینوپتیک زابل با متوسط ساعات آفتابی 3250 ساعت در طول سال برای سال های آماری 1386-90 انجام شده است. نتایج نشان داد که بیشترین و کمترین پتانسیل تابش دریافتی خورشیدی در خرداد ماه با 23/54 و کمترین آن در ماه آذر با 12/39 مگاژول بر مترمربع در روز در منطقه سیستان رخ می دهد. همچنین متوسط تابش ماهانه در روز 18/32 مگاژول بر مترمربع در روز است و نسبت تابش خروجی به تابش ورودی از منطقه بسیار اندک و قابل چشم پوشی می باشد

کلمات کلیدی:

آنگستروم، انرژی خورشیدی، تابش فرازمینی، تابش کل، سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/430627>

